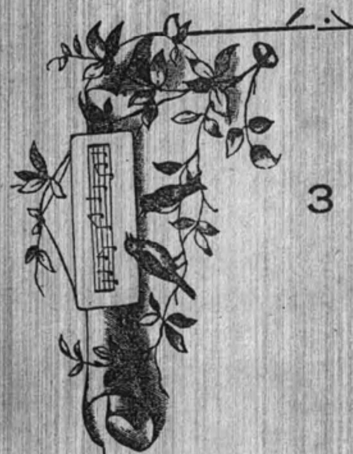
Видавництво „Вік“.

Склад виданнів у книгарні журнала „Кіевская Старина“ (Київ, Безаківська, 14).

Народні виддання.

1. Кониськый. У тиснои бабы. К. 94. ц. 5 к.
2. Днипрова Чайка. Хрестоносъ. К. 96. ц. 5 к.
3. Оповидання про давнє. К. 96. ц. 5 к
4. Дзвонарь. Сужена. Надіи. Оповидання. К. 97. ц. 5 к.
5. Шулика. Де знайшовъ, де загубывъ. Черк. 97. ц. 5 к.
6. Карпенко-Карый. Сто тысячъ. Черк. 98. ц. 8 к.
7. Карпенко-Карый. Розумный и дурень. Черк. 98 ц. 8 к.
8. Левицькый И. Прыятели. Черкасы. 99. ц. 5 к.
9. Гребинка Е. Иванъ Золотаренко. Черк. 99. ц. 5 к.
10. Береженного Богъ береже (оповидання селянына про скотську чуму). Черк. 99. ц 3 к.
11. Авраменко. Ризачка або дизентерія (розмова ликаря зъ селянамы). Черкасы 99. ц. 2 к
12. И. Мыронъ (Франко) Абу-Каземови капци. Казка. Черкасы. 99. ц. 5 к.
13. Кониськый О. Я. Грошолюбка. Черкасы 1900. ц. 5 к.
14. Карпенко-Карый. По-надъ-Днипромъ. Черк. 1900 ц. 10 к.
15. Шевченко. Малый кобзарь. Черкасы. 1900. ц. 5 к.
16. Карпенко-Карый. Бурлака К. 1900. ц. 7 к.
17. Левицькый И. Баба Параска та баба Палажка К. 1901. ц. 4 к.
18. Кониськый О. Я. Млынъ. Оповидання. К. 1901 ц. 3 к.
19. Кулишъ. Про злодія у с. Гакивныци. К. 1901. ц. 3 к.
20. Ив. Франко Лесышына челядь. Малый Мыронъ. Грыцева шкильна наука. К. 1901. ц. 4 к.
21. Г. Сенкевичъ. Музыка Янко. К. 1901. ц. 1½ к.
22. Кукулевськый О. Оповидання про жыття Кобзаря. К. 1901 ц. 2 к.
23. Кулишъ Хмельнышчына. К. 1901. ц. 15 к.
24. Яновська На синожати. Жартъ. К. 1901. ц. 4 к.
25. Карпенко-Карый. Хазяинъ. Комедія К. 1902. ц. 10 к.
26. Шевченко Т. Катерына. К. 1905. Цина 2 к.

Українські пісні

з нотами.

ТРЕТЯ СОТНЯ.

Зібрав Андрій Конощенко.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

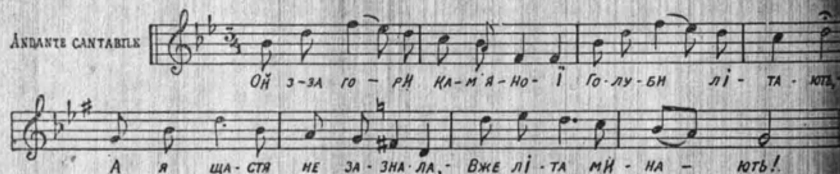
6. Не вернемось, не вернемось,
   Та й нема до кого:
   Не уміла шанувати) 2
   Здоров'ячка свого!)

С. Вищий Булатець, Лубенщина. Першу строфу співають ще й так:

Ой, з-за гори високої
Орли вилітають...
Не зазнала щастя-долі (Я роскоши не зазнала),
Вже літа минають.

Варіянти в попередніх випусках „Українських пісень".

2. Ой, з-за гори кам'яної.

1. Ой, з-за гори кам'яної
   Голуби літають,
   А я щастя не зазнала,—
   Вже літа минають!...

2. З-за молоду не зазнала,
   На старість не буду...
   По чім же я літа свої
   Споминати буду?

3. Чи я ззіла, чи я спила,
   Чи гарно сходила?
   Тільки того і зазнаю,
   Що важко робила...

4. Десь ти мене, моя мати,
   В церкву не носила,
   Що ти мені щастя й долі
   В Бога не впросила...

5. „І до церкви я ходила,
   Богу молилася,—
   Така тобі, доню моя,
   Доля судилася!"...

М. Ровне, Елисав. пов. Херсонськ. губ.

3. Ой, жила я сім літ удовою.

1. Ой, жила я сім літ удовою
   Та й не чула землі під собою.

2. Нараяли воріженьки-люде:
   „Вийди заміж: добре тобі буде!"

3. А я людям волю уволила:
   Вийшла заміж,—головку втопила.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

1. Ой, щіт-щіт, ой, щіт-щіт,
Щітка маненька!

2. Повідай, повідай,
Де твоя ненька?

3. Та на камені
Сиділа, сиділа,

4. Та дрібний мачок
Дзьобала, дзьобала.

5. Ой, дзьоб, дзюбунець...) 2
Пішла дівка у танець.)
А за нею горобець.

6. А у горобейка жінка маненька, 2.

7. Сидить на кілочку,
Пряде на сорочку.

8. Що виведе нитку,
То пошиє свитку;

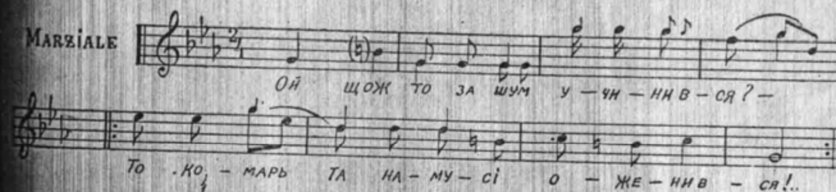
9. Що виведе півтора,
То пошиє рукава;

10. Що остануться кінці,—
Горобцеві на штанці!..

с. Збур'ївка. Веснянка.

10. Ой, що ж то за шум учинився.

1. Ой, щ ож то за шум учинився?
То комарь та на мусі оженився!

2. Гей, взяв собі жінку невеличку,
Що не вміє шити, ні варити.

3, Полетів комарь в чистеє поле,
В чисте поле, в зелену діброву.

4. Та й сів комарь на дубочок,
Звісив свої ніженьки в кориньочок...

5. Зірвалася шура-бура,—
Вона того комарика з дуба здула!...

6. Ой, що ж то лежить за покойник?..
Чи то пан, генерал, чи полковник?...

М. Ровне, х. Громуха, Елисав. пов. Херс. г.

11. Ходила Оляна.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

1. Ходила Оляна по ярмарку п'яна.
Ох! люлі та люлі! По ярмарку п'яна...

2. За нею ходили чотирі салдати...
Ох! люлі та люлі!.. Чотирі салдати.

3. Чотирі салдати, та всі не жонаті...
Ох! люлі та люлі!.. Та всі не жонаті...

4. Та всі не жонаті,—хотять жартувати...
Ох! люлі та люлі!.. Хотять жартувати...

5. Ходімо, Оляно, до нашого пана...
Ох! люлі та люлі!.. До нащого пана...

6. А в нашого пана ввесь двір на помості,
Ох! люлі та люлі! Ввесь двір на помості...

7. Ввесь двір на помості,—прийшли свині в гості...
Ох! люлі та люлі! Прийшли свині в гості...

8. Свиня у жупані, кабан у каптані...
Ох! люлі та люлі! Кабан у каптані...

9. А сука в спідниці ходить по світлиці.
Ох! люлі та люлі! Ходить по світлиці.

10. Ходить по світлиці, пече паляниці.
Ох! люлі та люлі! Пече паляниці...

11. А гуси й индики премудрі музики...
Ох! люлі та люлі! Премудрі музики...

12. Жиди пранцюваті пішли танцювати...
Ох! люлі та люлі! Пішли танцювати...

13. А хлопці паршиві помуляли шиї...
Ох! люлі та люлі! Помуляли шиї...

14. Ідіть, ідіть, хлопці, рубайте занози...
Ох! люлі та люлі! Рубайте занози...

15. Занози рубайте,—дівчат запрягайте...
Ох! люлі та люлі! Дівчат запрягайте...

16. Дівчат запрягайте, дрючком поганяйте...
Ох! люлі та люлі! Дрючком поганяйте...

М. Ровне, х. Громуха; с. Мартинівка, Канівськ. пов. Київськ. губ.

м. Ровне, х. Громуха

12. Ой, нас, братці, п'ять.

1. Ой, нас, братці, п'ять,—
Будем пить-гулять:
Коло мене товариші все вірні сидять! (2)

2. Мірь, шинкарко, мірь *),
Ще й на мене вірь:
Єсть у мене рідний батько,—викупить мене!... (2)

*) Співають ще: *Лий*, шинкарко *лий*...

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

3. А батько іде,
Грошей не несе...
Не журися, шинкарочко!.. Буду я в тебе. (2)

4. Ой, нас, братці, п'ять,—
Будем пить-гулять:
Коло мене товариші все вірні сидять!... (2)

5. Мірь, шикарко, мірь,
Ще й на мене вірь:
Єсть у мене рідна мати,—викупить мене!... (2)

6. А матінка йде,
Грошей не несе...
Не журися, шинкарочко! Буду я в тебе!... (2)

7. Ой, нас, братці, п'ять,—
Будем пить-гулять:
Коло мене товариші все вірні сидять! (2)

8. Мірь, шинкарко, мірь,
Ще й на мене вірь:
Єсть у мене брати рідні,—викуплять мене!... (2)

9. А брати ідуть
Й грошей не несуть...
Не журися, шинкарочко: ще я буду тут!.. (2)

10. Ой, нас, братці, п'ять,—
Будем пить-гулять:
Коло мене товариші все вірні сидять!... (2)

11. Мірь, шинкарко, мірь,
Ще й на мене вірь:
Єсть у мене рідні сестри,—викуплять мене!.. (2)

12. А сестриці йдуть
Й грошей не несуть...
Не журися, шинкарочко: ще я буду тут!.. (2)

13. Ой, нас, братці, п'ять,—
Будем пить-гулять:
Коло мене товариші все вірні сидять!... (2)

14. Мірь, шинкарко, мірь,
Ще й на мене вірь:
Єсть у мене моя мила,—викупить мене. (2)

15. А мила іде
І гроші несе.
Прощай, прощай, шинкарочко: я вже не в тебе (2)

М. Ровне, х. Громуха, с. Обознівка, Елис. п. Херс. г..

и Ровне

13. Звідсіль гора, звідтіль друга...

(Некрутська.)

ANDANTE CANTABILE

Звід - - сіль го - ра... Звід - сіль го - - ра
Звід - тіль дру - - га Ох, і ні - где во - дн на - пн - т і - ся

1. Звідсіль гора...
Звідсіль гора, звідтіль друга,—
Ох, і нігде води напитися.

2. Нігде води...
Нігде води напитися...
Ох, і задумав я женитися.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

14. У неділю рано-пораненьку...

ANDANTE CANTABILE

У не-ді-лю ра-но-по-ра-нень-ку...
У не-ді--лю ра-но-по--ра-нень-ку про-га-ня-є
та син сво---ю нень-ку

1. У неділю рано-пораненьку — (2)
Проганяє та син свою неньку:

2. „Іди, ненько, тепер ти од мене, — (2)
Будуть гості сьогодні у мене.

3. Будуть гості та все в кармазині, — (2)
А ти, ненько, в сіренькій свитині*).“

4. — Єсть у тебе, сину, другая хата, — (2)
Скажуть люде, що я твоя пряха.

5. „Іди, нене, таки ти від мене, — (2)
Бо будуть гості сьогодні у мене...“

6. Пішла ненька яром-долиною, — (2)
Зострілася з рідною дочкою.

7. „Чого ж, нене, оце тут ти блудиш? — (2)
Хиба ж, може, ти по кому тужиш?“

8. — Іду, доню, я місьця шукати, — (2)
Бо вигнав син та з своєї хати.

*) Сей стих співають ще й так:
Будуть гості *в шовках, в оксамиті,* —
А ты, нене, *в полатаній свиті.*

9. „Іди ж, нене, тепер ти до мене, — (2)
Будеш глядіть діточок у мене:

10. А як буде „лиха доля“ бити, — (2)
Не кидайся, нене, боронити;

11. А як вийде „лиха доля“ з хати, — (2)
Тоді будем, нене, розмовляти.“

М. Ровне, х. Цибульки, Елис. п. Херс. г. Варіянт у другій сотні „Укр. пісень“, № 69.

15. Зелений дубочок на яр похилився...

ADAGIO CANTABILE

Зе-ле-ний ду-бо-чок на яр по-хи-лив-ся...
А син сво-їй нень-ці ни-зень-ко вкло-нив-ся

1. Зелений дубочок на яр похилився.
А син своїй неньці низенько вклонився...(2)

2. Ой, час-пора, мати, та мене оженити:
Прийде ніч осіння, — ні з ким говорити! — (2)

3. „Ой, на тобі*), сину, рубля золотого,
Купи собі, сину, коня вороного....(2)

4. Купи собі, сину, коня вороного,
Постав його в станю**), — говори до його. — (2)

*) Візьми собі.
**) У станочку.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

5. Говорив я нічку, говорив я другу,
А на третю нічку мій кінь не говоре...—(2)

6. А на третю нічку мій кінь не говоре,—
До сирої землі головоньку клоне.—(2)

7. —Ой, коню мій, коню, та коню вороненький!
Та чого стоїш, коню, смутний-невесе-
лий?—(2)

8. Та чи я тобі тяжкий, чи я тобі важкий,
Чи золота зброя, чи моє здоров'я?—(2)

9. „Ти ж мені не тяжкий, ти ж мені не важкий,
Ні золота зброя, ні твоє здоров'я...—(2)

10. Ні золота зброя, ні твоє здоровя,—
Тяжкі мені, важкі твої вечерниці.—(2)

11. Як вечір приходе, ти мене сідлаєш,
Ти мене сідлаєш, на всю ніч рушаєш;—(2)

12. Як на гору їдеш, нагайкою краєш,
Як з гори з'їжаєш, ногами сти-
скаєш;—(2)

13. Ногами стискаєш, та все поспішаєш;
До хати приїдеш, до стовба прив'я-
жеш...—(2)

14. До хати приїдеш, до стовба прив'я-
жеш,—
Сам йдеш до дівчини, усю ніч про-
садиш...—(2)

15. Усю ніч просидиш,—до світа гуляєш,
Мене вороного зовсім забуваєш!".—(2)

М. Ровне, х. Громуха. Занесена з с. Керелівки
Київськ. губ.

16. Ой, ти, мати моя, та й не жалістлива...

1. Ой, ти, мати моя, та й не жалістлива:
Оддала ти мене у чужую сторону.

2. Оддала ти мене у чужую сторону,—
У чужую сторону, у велику сім'ю.

3. А велика сім'я вечеряти обсіла,
А мене молоду посилає по воду!...

4. Я ж по воду ішла—спотикалася;
А з водою ішла—поспішалася.

5. Ой, дохожу до воріт,—щось у хаті гомо-
нить...
Щось у хаті гомонить,—мати сину говорить:

6. „Ой, ти, сину ти мій, ти, дитино моя!
Чом ти жінки не б'єш та потачку
даєш?"

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

7. —„За що ж, мамо, її бить? Вона вміє все
робить!...
Вона вміє все робить: і напекти, й на-
варить!“...

Звідти ж. Варіянт у першій сотні „Укр. п.“, № 58.

17. Ой, браженька, браженька, медовая.

1. Ой, браженька, браженька медовая!
З ким я тебе пить буду, молодая!

2. Що поїхав милий мій в городочок,
Не надовге времячко,—на часочок.

3. Гукала, гукала—він не чує.
Махала платочком я—він не гляне (не
видить).

4. Пішла я в садочок та й заснула,
Як приїхав милий мій, я й не чула...

5. „Ой, встань, мила, ой, встань, мила, про-
будися,
На нові калясочки подивися;

6. У мене калясочки все нової,
Кучери—хвалейтори молодії“.

Ровне, Громуха, Обознівка, Елисав. пов. Пісня старо-
світська, *двірська*. Варіянт далі.

18. Гнула, гнула вишеньку...

(Варіант).

1. Гнула, гнула вишеньку—
Не нагнула...
Лягла під вишенькою
Та й заснула.

2. Лягла під вишенькою
Та й заснула,
Ой, приїхав миленький,—
Я й не чула!..

3. „Устань, устань, милая,
Пробудися,
На мої калясочки
Роздивися,

4. Бо мої калясочки
Не простії,—

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

Кучери-фалейтори
Молодиї."

С. Королівка, Сквирськ. пов. Київськ. губ.

19. Не жаль мені вечерочка.

1. Не жаль мені вечерочка,
Що я не гуляла...

2. Що я не гуляла...
А жаль мені того парня,
Що я потеряла...

3. Що я потеряла.
Ой, я ж його не втеряла,
Та не була дома.

4. Та не була дома...
Ізмінився голосочок
Ще й тихая мова.

5, Ще й тихая мова...
Голосочок у лісочок,—
Тиха мова різно...

6. Тиха мова різно...
Не лай мене, моя мати,
Що я ходю пізно.

7. Хоч я ходю та гуляю,—
Добрий розум маю...

8. Добрий розум маю...
Що я тому ледачому
Віри не доймаю.

9. Віри не доймаю...
А я ж свому миленькому
Коня напуваю.

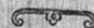
10. Коня напуваю..,
А кінь ирже, води не п'є,—
Десь доріжку чує.

11. Десь доріжку чує...
Десь мій милий чорнобривий
З другою воркує...

12. З другою воркує...
Воркуй, воркуй, мій миленький,
Воркуй зазнавайся...

13. Воркуй, зазнавайся,
А як прийдеш на вулицю,
То й не признавайся!

М. Ровне, Елисав. пов. Херс. губ. Сьома строфа співається, як і перша; 2—6 і 8—13 від§.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

20. Шкода, шкода вечеронька.

(Варіант.)

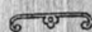
1. Шкода, шкода вечеронька,
Що не була вчора...
Змінився голосочок
Ще й тихая мова!..

2. Голосочок у лісочок,
Тиха мова різно...
Не лай мене, моя мати,
Що я ходю пізно.

3. Хоч я ходю і гуляю,—
Добрий розум маю,
Бо я тому ледачому
Віри не доймаю.

5. А кінь ирже, води не п'є,
Доріженьку чує:
Десь мій милий, чорнобривий
З иншою ночує.

С. Тернівка, Елис. пов. Херс. губ. З рукописного збірничка *О. Хведоровича*.

21. Од куріня до куріня (робітницька).

1. Од куріня до куріня ряба жаба лізла,
Ряба жаба лізла...
А в нашого пригінчого голова облізла,
Голова облізла.

2. Од куріня до куріня доріженька проста,
Доріженька проста...
А нашого пригінчого напала короста,
Напала короста.

М. Ровне х. Громуха, Елис. пов. Херс. губ.

22. Чи я в лузі не калина була.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

1. Чи я в лузі не калина була?
Чи я в темнім не червона була?
Взяли мене поламали
І в пучечки пов'язали: } 2
Така доля моя!

2. Чи я в полі не травиця була?
Чи я в полі не зелена росла?
Взяли мене покосили
І в копиці положили: } 2
Така доля моя!

3. Чи я в батька не дитина була?
Чи я в неньки не кохана була?
Взяли мене заміж дали
І світ мені зав'язали: } 2
Така доля моя!

4. Чи не було річеньки утопиться?
Чи не було кращого полюбиться?
Були річки – повсихали,
Були кращі—поздихали: } 2
Така доля моя!

С. Обознівка, Елисав. пов. Херс. губ. Варіянт у *Хведоровича*, № 92.

23. Ох, і зійди, зійди ти, зірочко та вечірняя.

ANDANTE

1. Ох, і зійди, зійди
Ти, зірочко та вечірняя!..
Ох, і вийди, вийди,)
Дівчинонько моя вірная!) 2

2. Рада б зірка зійти,—
Та хмаронька заступає...
Рада б дівка вийти,—)
Та матінка не пускає.) 2

3. Ой, зіронька зійшла,—
Усе поле та й освітила;
А дівчина вийшла,—)
Козаченька звеселила.) 2

4. Ох, і ти, козаче,
Ти, хрещатий та барвіночку!
Хто ж тобі постеле)
У дорозі та постілоньку?) 2

5. „Ой, стелеться мені
Широкий лист та бурковина,
А під головами)
Голубая та жупанина".) 2

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

6. Ох, і через межу
Зелений горошок слався...
Козак до цівчини) 2
Через людей та поклонявся:)

7. „Ох, і поклоніться
Ой, ви, добрії люде!
Нехай моїй милій) 2
Там легесенько буде!)

8. Ох, і поклоніться
Та дівчиноньці небозі,
А що мені добре) 2
У далекій та дорозі“.)

С. Обознівка. Варіянти у *Рубца, Хведоровича* № 11, *Коцінінського* № 11.

24. Та туман яром.

1. Та туман яром,
Та туман яром,—
Мороз долиною. (2)

2. Та не по правді
Та козаченько
Живе з дівчиною. (2)

3. Ой, на тім боці
Та на толоці
Цигани стояли. (2)

4. Ох, і між тими
Та циганами
Циганка ворожка. (2)

5. А до тієї
Та циганочки
Битая дорожка. (2)

6. А туди ж бігла
Та до схід сонця
Дівчинонька боса. (2)

7. Ой, циганочко
Та ворожечко,
Ввольни ж мою волю. (2)

8. Ох, і причаруй
Та козаченька
На-віки зо мною. (2)

9. А циганочка
Та ворожечка
Воленьку ввольнила. (2)

10. Ой, одрізала
Та русу-косу,—
Його підкурила. (2)

11. Ой, іде дівка
Та по юлиці,
Як гадина в'ється. (2)

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

12. Ох, і над нею
Та молодою
Вся челядь сміється.

С. Обознівка. Варіянт у *Лисенка*, II, 19.

25. Тихо, тихо Дунай воду несе.

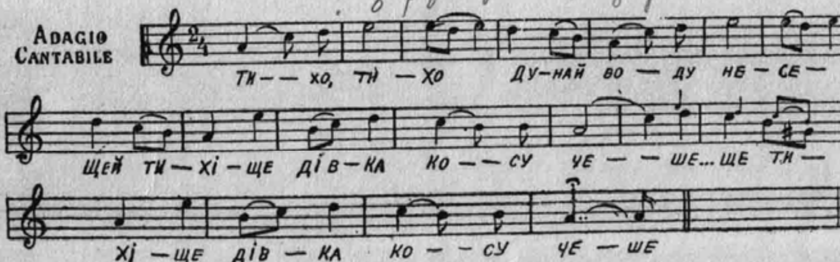

1. Тихо, тихо Дунай воду несе,—
А ще тихше дівка косу чеше. (2)
2. Вона чеше та на Дунай несе:
„Пливи, косо, по-під берегами,— (2)
3. „Пливи, косо, по-під берегами,—
„А я піду темними лугами. (2)
4. „Пливи, косо, тихо за водою,
„А я піду у слід за тобою“. (2)
5. Нема краю тихому Дунаю,—
Нема впину вдовиному сину, (2)
6. Нема впину вдовиному сину,
Що звів з ума дівку-сиротину. (2)

С. Обознівка. Варіянти у *Лисенка*, III, 27; у *Гулака* № 8.

26. Тихо, тихо Дунай воду несе.

(варіянт).

1. Тихо, тихо Дунай воду несе,—
Ще й тихіще дівка косу чеше. (2)
2. Вона чеше та на Дунай несе:
„Пливи, косо, тихо за водою“... (2)
3. Пливи, косо, тихо за водою,—
Мандруй, мандруй, дівчино, зо мною. (2)
4. Пливи, косо, тихими водами,
А я піду темними лугами. (2)
5. В темнім лузі явір зелененький,
Під явором коник вороненький. (2)
6. Під явором коник вороненький,
На конику козак молоденький. (2)
7. Й а він сидить, на скрипочку грає,—
Струна сруні стиха вимовляє: (2)
8. „Нема краю в тихому Дунаю,—
Нема спину вдовиному сину. (2)

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

9. Нема спину вдовиному сину,
Що звів з ума чужую дитину. (2)

10. Тепер же я ні жінка, ні дівка,—
Тепер же я людська поговірка". (2)

С. Бобрик, Анан'єв. пов. Херс. губ. З рукописн. збірничка *Хведоровича.*

27. Тихо, тихо Дунай воду несе.

(варіянт).

1. Тихо, тихо Дунай воду несе,
А ще тихше дівка косу чеше.

2. Що начеше, то на Дунай несе,—
Що роспусте, то на воду пусте.

3. Пливи, косо, тихо за водою,
А я піду у слід за тобою.

4. Пливи, косо, по-над берегами,
А я піду темними лугами.

5. В темнім лузі явір зелененький,
Під явором коник вороненький.

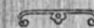
6. Під явором коник вороненький,
На конику козак молоденький.

7. Сидить собі, на скрипочку грає,—
Струна струні стиха промовляє:

8. „Нема краю тихому Дунаю,—
Нема впину вдовиному сину...

9. Нема впину вдовиному сину,
Що звів з ума дівчину Ярину„...

С. Королівка, Сквирськ. пов. Київской губ.

28. Ой, давно, давно я в батька була.

1. Ой, давно, давно
Я в батька була,—
Вже та стежечка) 2
Терном заросла.)

2. Ой, не так терном,
Як шипшиною,—
Я в батька була) 2
Ще дитиною...)

3. Я в батька була,—
Як рожа цвіла;

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

А тепер стала,)
Як риба в'яла.) 2

4. Ой, лечу, лечу
Серед Гадячу,
Та сяду—впаду)
В батечка в саду.) 2

5. Та сяду—впаду
В батечка в саду,
В батечка в саду,)
На винограду.) 2

6. Вийди, татоньку,
На порадоньку,—
Роскажу тобі)
Я всю правдоньку.) 2

7. Вчора з вечора
Мене свекор бив...
Ой, побив-побив
Та й пішов на мир.

8. Ой, побив-побив
Та й пішов на мир,
Оглядається,
Вихваляється.

9. Оглядається,
Вихваляється,—
Мій милий стоїть,
Оправдається.

10. Добре, таточку,
Чуже дитя бить,
Що не лається,
Не змагається.

11. Що не лається,
Не змагається
І до ділечка
Прихиляється.

12. І до ділечка,
І до словечка,
Й до роботоньки,
Й до розмовоньки.

С. Обознівка, Грубими рисами—варіянт з Прилук. В йому перші дві строфи співають так:

1. Ой, давно, давно я в батька була.
Ой, не так давно—уже три года.

2. Ой, не так давно—уже три года.
Вже та стежка терном заросла.

Далі так, як надруковано в строфах 2—12. Варіянт у *Лисенка*, V, 11.

с. Обознівка вар. у Лисенко, III, 24

29. Ой, одбила од берега...

1. Ой одбила од берега
Щука-риба ряску,..

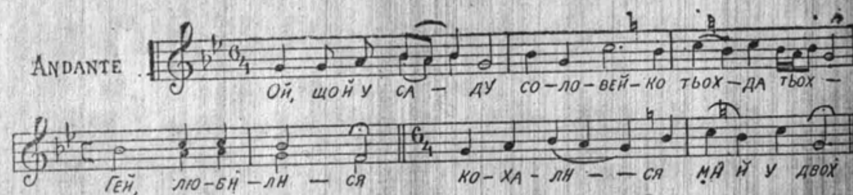
Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

Потеряла дівчинонька
Козакову ласку.

2. А я ж ту дрібну ряску
Та зберу в запаску,—
Таки ж тому козакові
Підійду під ласку.

С. Обознівка. Варіянт у *Лисенка*, III, 24.

30. Ой, що й у саду соловейко.

1. Ой, що й у саду соловейко тьох да тьох...
Гей, любилися—кохалися ми й у-двох.

2. Гей, любилися—кохалися ми й у-двох,
Гей, а тепера ллються сльози, як горох.

3. Гей, а тепера ллються сльози на біду,—
Гей, розсипала горішечки на льоду.

4. Гей, ой хто ж тії горішечки позбіра,
Гей, то той мене молодую сподоба.

5. Гей, десь узявся Ванюшечка челядин,
Гей, та й визбірав горішечки, як один.

С. Обознівка.

31. Шумлять верби въ кінці греблі...

1. Шумлять верби в кінці греблі,
Що я насадила...
Нема того козаченька,
Що я полюбила.

2. Ой, немає і не буде,—
Поїхав за Десну...
Рости, рости, дівчинько,
На другую весну...

3. Росла, росла дівчинонька
Та й на порі стала,
Ждала, ждала козаченька
Та й плакати стала.

4. Хилітеся, густі лози,
Куди вітер віє...
Дивітеся, карі очи,
Звідкіль милий їде

5. Хилилися густі лози,
Та вже й перестали.
Дивилися карї очі,
Та й плакати стали.

6. Я шавлію перевію,
Руту перетичу,

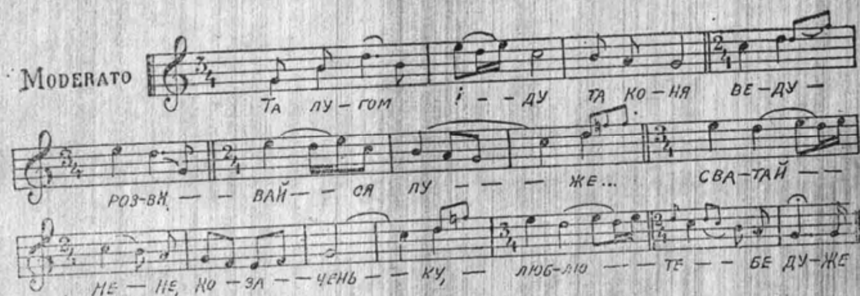
Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

Таки свого миленького
Сюди перекличу.

С. Шмітова-Карлівка Елис. пов. Херс. губ. Варіянт. *Едлічка.*

32. Та лугом іду, та коня веду.

Moderato

1. Та лугом іду, та коня веду,—
   Розвивайся, луже!..
   Сватай мене, козаченьку:
   Люблю тебе дуже.

2. А хоч сватай, хоч не сватай,
   А хоч присилайся,
   Щоб хоч слава не пропала,
   Що ти женихався.

3. Я женихався та й не сміявся,—
   Хотів тебе взяти;
   За лихими ворогами
   Мушу покривати.

4. Покидаю тебе, моє серденько,
   Иншому такому,

Що не скажеш теї правди,
Що мені самому.

С. Шмітова-Карлівка, Елис. пов. Херс. губ. Варіянт у *Лисенка.*

33. Про Лимерівну.

Andante

1. Ой, пила та Лимериха на меду
   Та пропила свою дочку молоду. (2)

2. Ой, у неділю та ранесенько до сонця
   Ой, плакала та Лимерівна в віконця (2).

3. —„Ой, загину, моя матінко, загину,
   Бо не люблю та Шкандибенка, покину“. (2)

4. Ой, побігла та Лимерівна горами,
   А за нею та Шкандибенко конями. (2)

5. Ой, догнав її Шкандибенко та й не б'є,—
   Тільки ж її та слівоньками картає: (2)

6. „Ой, чого, чого, та Лимерівно, тікаєш?
   Ой, чи ти ж в мене та їсти-пити не маєш? (2).

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

7. Ой, кипи, кипи, моє серденько, на ножі,—
А ніж у того та Шкандибенка на дворі (2).

С. Кардашівка, Елис. пов. Херс. губ. Варіянти: у *Лисенка*, в першій сотні „Укр. п." № 87.

34. Над моїми воротами.

1. Над моїми воротами
Чорна хмара стала,—
А на мене молодую
Поговір і слава.

2. А я тую чорну хмару
Рукавцем розмаю:
Перебула поговори,
Перебуду й славу.

С. Кардашівка. Варіянт в „Укр. піснях", сотня перше, № 6, і сотня друга, № 7.

35. Ой ходив Іван по-над лиман...

1. Ой, ходив Іван по-над лиман, (2)
А за Іваном та його пан.

2. „Чи ти, Іване, рибу ловиш? (2)
Чи ти, Іване, перевозиш?"

3. Ой, гіркі ж мої перевози,— (2)
Я проливаю дрібні сльози:

4. Ой, мав я сестру Оляночку, (2)
Та й утопилась в лиманочку;

5. Пішла на лиман воду брати (2)
Та й не вернулась вже до хати...

6. Одним відерцем зачерпнула, (2)
За другим відром потонула.

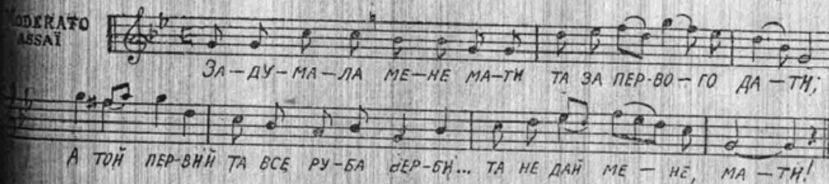
7. Ой, нехай щуки їдять руки, (2)
Ох, і плотиці біле лице.

8. Ой, нехай нелюб не любує, (2)
Біле личко не цілує.

9. Ой, нехай пісок очі точить, (2)
Та нехай нелюб не волочить!..

Голос з Кардашівки. Текст з двох варіянтів: Кардашівського й Обознівського.

36. Задумала мене мати.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

1. Задумала мене мати
Та за первого дати, —
А той первий
Та все руба верби!..
Та не дай мене, мати!

2. Задумала мене мати
Та за другого дати,
А той другий—
Другий не долугий!..
Та не дай мене, мати!

3. Задумала мене мати
Та за третього дати,—
А той третій
Усе плете плеті!..
Та не дай мене мати!

4. Задумала мене мати
За четвертого дати,—
А четвертий
Ні живий, ні мертвий!..
Та не дай мене, мати!

5. Задумала мене мати
Та за п'ятого дати,—
А той п'ятий
П'яниця проклятий!..
Та не дай мене, мати!

6. Задумала мене мати
Та за шостого дати,—
А той шостий
Малий—не дорослий!...
Та не дай мене, мати!

7. Задумала мене мати
Та за сьомого дати,—
А той сьомий
Смутний—не веселий!
Та не дай мене, мати!

9. Задумала мене мати
Та за восьмого дати,—
А той восьмий
Не простий, не простий!
Та не дай мене, мати!..

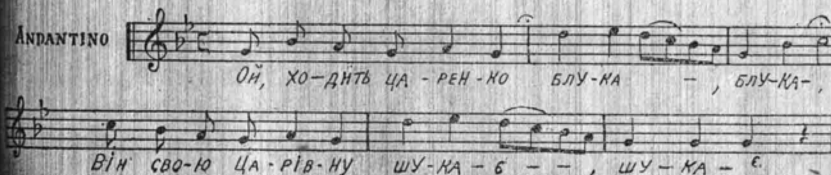
9. Задумала мене мати
За дев'ятого дати,—
А дев'ятий
Нема землі, хати!—
Та не дай мене, мати!

10. Задумала мене мати
За десятого дати,—
А десятий
Чорнявий, багатий!..
Та віддай мене, мати!

М. Ревуцьке, Елис. пов. Херс. губ.

37. Ой, ходить царенко.

(Веснянка)

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

1. Ой, ходить царенко, блукає, блукає,—
Він свою царівну шукає, шукає.

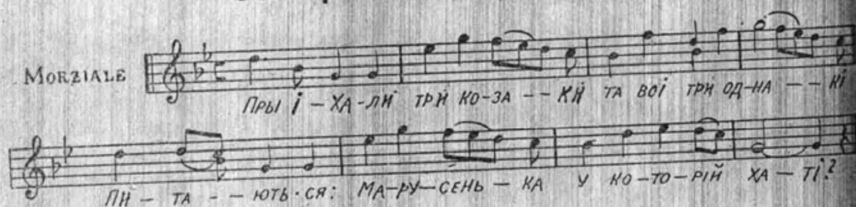
2. Ой, прийди, царенку, до-близу, до-близу,
Поклонись царівні до-низу, до-низу.

3. Ой, прийди, царенку, ще ближче, ще ближче,
Поклонись царівні ще нижче, ще нижче.

4. Ой, пробий, царенку, ворота, ворота,
Виведи царівну з города, з города.

М. Ревуцьке. Дівчата стоять в колі. Одна (і царенко) показує все те, що в пісні співають).

38. Приїхали три козаки.

1. Приїхали три козаки—та всі три однакі,
Питаються: „Марусенька у которій хаті?“

2. Один стоїть край віконця, другий коня в'яже,
Третій стоїть під дверима, „добри-вечір“ каже.

3. „Добрий вечір, стара мати! Дай води напиться,
„Пусти дочку на вулицю, ой, хоч подивиться!“.

4. —Стоїть вода у ставочку; коли хоч,—напийся...
Сидить дочка край віконця; коли хоч,—дивися!..

5. „Не погожа в ставу вода,—піду до криниці...
„Не звичайна дочка твоя,—піду до вдовиці.

6. „У вдовиці дві світлиці ще й третя кімната,
„А в дівчини одна хата та й та не прибрата.“

7. У вдовиці дві світлиці, гарні вечерниці:
Стоять чари заправляні в горщку на полиці!..

х. Крикунка, Елисав. пов. Херс. губ.

39. Ой, гай, мати.

1. Ой, гай, мати, ой, гай, мати,
Ой, гай зелененький!..
Помандрував в чисте поле
Козак молоденький.

2. Ой, мандрував,—шапочку зняв,
Низенько вклонився:

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

„Прощай, прощай, та громадо,
„Може, з ким бранився!

3. „Чи бранився, не бранився,
„З товаришем бився
„А за тую дівчиноньку,
„Що вірно любився.

4. „Прощай, прощай, громадонько
„І дівчино—зоре!
„Бо Бог знає, Бог відає,
„Чи побачимось скоро?!“

С. Марковичова, Елис. пов. Херс. губ. Варіянт у *Лисенка*, в першій сотні „Укр. піс.“. № 77.

40. Ой, гай, мати...

[Варіянт].

Adagio Cantabile

1. Ой, гай, мати, ой, гай, мати,
Ой, гай зелененький!..
Одїзжає та з України
Козак молоденький

2. Одїжавши, шапку знявши,
Низенько вклонився:
„Прощай, прощай, панове громадо,
„Може, з ким сварився!“

3. Ой, сварився, а хоч не сварився,
Аби помирився...
Як виїхав на битий шлях,—
Слізоньками вмився...

4. Поливайте, ляхи, шляхи,
Щоб не курилися...
Розважайте та рідну неньку,
Щоб не журилася!

С. Королівка, Сквирськ. пов. Київ. губ.

41. Ой, в неділю рано

Adagio Cantabile

1. Ой, в неділю рано,
Як сонечко грало,
Виряжала мати дочку
В чужу стороночку.

2. „Ой, підеш ти, доню,
„Між чужії люде,
„А хто ж тебе, моя дочко,
„Жалувати буде?“

3. —Пожаліють, мамо,
Мене добрі люде:

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

Робитиму, годитиму,—
Добре мені буде!

С. Мигія, Елисав пов. Херс. губ. Варіянт у Хведоровича, № 77.

42. У неділю рано, рано пораненьку.

1. У неділю рано, рано-пораненьку
Та послала мати Ганну жито жати.

2. „Ой, жни, суко Ганно, жни, не росхиляйся,
„На свою дитину та не видивляйся“!

3. Росхилилась Ганна,—вже сонце низенько,
Вже сонце низенько, вже вечір близенько.

4. Ой, прибігла Ганна із поля додому,
Та й убігла Ганна у світлицю нову,

6. Та здоїла Ганна чотирі корови,
До п'ятої Ганна стала присідати...

7. До п'ятої Ганна стала присідати,—
Ой, виходе злая свекруха із хати:

8. „Ой, де, суко Ганно, дитину поділа?“
—Ой, злая свекрухо! У полі забула!

9. Ой, побігла Ганна густими лозами,
Вмивається Ганна дрібними сльозами...

10. Та зостріла Ганна орла-сизокрила:
„Чи не бачив, орле, моєї дитини?“

11. —Ой, твою дитину три няньки колише:
Ой, первая нянька очиці виймає.

12. Ой, первая нянька очиці виймає,
А другая нянька кишечки мотає.

13. А другая нянька кишечки мотає,
А третяя нянька кісточки глитає!..

14. Ой, побігла Ганна із поля до-дому.
Та й убігла Ганна у світлицю нову,

15. Та схопила Ганна тонке полотенце...
„Ой, дай, зла свекрухо, дай гострого ножа...

16. Дай бо перерізать тонке полотенце“...
Та попала Ганна сама себе в серце!..

17. Оце тобі, мати, три гріхи на душу:
Ой, первий гріх, мати,—неділя святая,

13. А другий гріх, мати, дитина малая,
А третій гріх, мати, що я молодая.

С. Глодоси, Елисав. пов. Херс. губ. Варіянт у Лисенка. V. № 8.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

43. Була у Галі нерідная мати.

Варіянт.

1. Була у Галі нерідная мати,
Посилає пшениченьки жати:

2. „Ой, жни, Галю, да й не росхиляйся,
„На дитину да й не видивляйся.“

3. Жала Галя, жала, пильнувала,
Да й нажала сім кіп ще й чотирі.

4. Да й нажала сім кіп ще й чотирі,
Ще вистигла разом з чередою.

5. Видоїла чотирі корови,
До п'ятої стала присідати,

6. До п'ятої стала присідати,—
Стала Галю мачуха питати:

7. „Ой, де, Галю, дитина малая?“
—Ой, Боже мій, в полі загубила!

8. Іде Галя темнесеньким лугом,
А й у лузі три ворони кряче.

9. А й у лузі три ворони кряче,
Поміж ними мале дитя плаче;

10. Один ворон головоньку ськає,
Другий ворон очиці довбає.

11. Другий ворон очиці довбає,
Третій ворон кишечки мотає...

12. —Ой, дай, мати гостренького ножа:
Одікраять треба полотенця...

13. Одікраять треба полотеньця
Да прикрить дитині реберця.

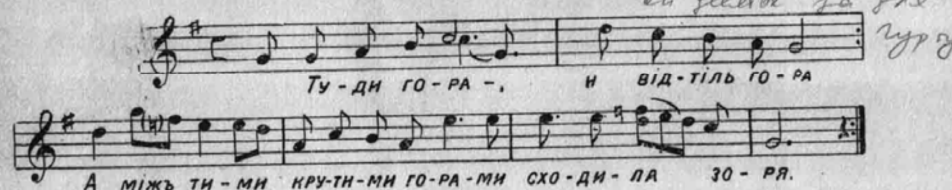
14. Не попала Галя полотенця,
Да попала сама себе в серце.

15. Оце, мати, аж три гріхи маєш:
Один же гріх—в неділеньку жати,

16. Другий же гріх—дитина малая,
Третій гріх же—Галя молода!..

С. Кононівка, Пирят. пов. Полтав. губ.

44. І туди гора, і відтіль гора...

1. І туди гора, і відтіль гора,
А між тими крутими горами) 2
Сходила зоря.)

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

6. Ой, вдарився Семен
Та й об поли руками:
„Діти ж мої дрібнесенкії!)
„Пропав же я з вами!“) 2

7. Ой, ударте, морози,
Та на сухії лози...
Побий, Боже, Катерину)
За Семенови сльози!) 2

Г. Звягель, Волинськ. губ.

48. Чи чула ти, молода дівчино.

1. Чи чула ти, молода дівчино,
Як я тебе викликав, (2)
Під твоїми новими ворітьми
Чорну стежечку топтав?

2. Топчи, топчи, молодий козаче,—
Я ще й ширшу прополю, (2)
А на тії та доріженьці
Клен-дерево посажу.

3. Рости, рости, а ти, клен-дерево,
А я буду поливать... (2)

III сотня

Вари, мати, та вечеряти,
А я піду в сад гулять.

4. Вари, мати, та вечеряти,
А я піду в сад гулять, (2)
Та із саду із зеленого
Сірі гуси виганять.

5. Гиля, гиля, ой, ви, сірі гуси,
Аж на тихий той Дунай... (2)
Зав'язала свою головочку
Та й сядь тепер та й думай.

7. Гиля, гиля, ой, ви, сірі гуси,
Аж у тихий той лісок... (2)
Зав'язала свою головоньку,—
Я ж думала, на часок!..

С. Майнова, Анан'єв. пов. Херс. губ. Варіянт у першій сотні „Укр. п.“, № 47.

м. Полонне Волинської губ.

49. Ой, піду я полем-лугом... (варіянт).

1. Ой, піду я полем-лугом, (2)
А там милий оре плугом.

2. Оре милий ще й боронить, (2)
А до мене не говорить.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

5. Ой, годі ж тобі, та чумаченьку,
Та під возом лежати:
Ой бери косу та іди в росу
Та травиченьку тяти!

6. Ой, бодай же ти, молода дівчино,
Та того не діждала,
Щоб моя ручка та смоляная
Та травиченьку тяла!

7. Ой, годі ж тобі, молодий чумаче,
Та під возом лежати;
Ой, бери серпи та іди в степи
Та пшениченьку тяти!..

8. Ой, бодай же ти, молода дівчино,
Та того й не діждала,
Щоб моя ручка та смоляная
Та пшениченьку жала!..

Г. Прилуки, Полтав. губ. Варіянти у Лисенка II, 10, у першій сотні „Укр. п." № 49.

55. А вже чумак дочумакувався.

1. А вже чумак дочумакувався;
Штани згубив: очкур увірвався!..
Серце чумаче—голубче! } 2
Чом ти не робиш, як лучче. }

2. Ой, поки я чумака любила,
У червоних чоботях ходила.
Серце чумаче... (2)

3. Перестала чумака любити,—
Перестала в чоботях ходити...
Серце чумаче... (2)

4. Чужі люде конопельки сіют,—
А наші ще на печі де-сь пріють...
Серце чумаче.. (2)

5. А вже чужі конопельки труться,—
Між нашими собаки гризуться... (2)
Серце чумаче... (2)

С. Обознівка. Пісня до танців. Звичайно, хто танцює приплетає свої власні строфи без краю.

56. А до мене Яків приходив.

1. А до мене Яків приходив,
Коновочку (коробочку) раків приносив!
А я тії раки забрала, } 2
А Якова з хати прогнала.

2. Іди, іди, Якове, з хати,
Бо на печі батько та мати,
На припічку (а в запічку) батькові діти: } 2
Нігде тебе, Якове, діти.

3. Не пішов же Яків додому,
Та заліз у хижку в солому,
А собаки гавкати стали, } 2
Поки батько й мати не встали.

4. Наробили гомону (галасу) діти
Так, що нудно в хаті сидіти,
Я забрала раки у миску, } 2
Сама пішла спати у хижку.

5. Коли туди й батько приходять
І у мисці раки знаходять.
„Хто з тобою тут женихався } 2
„І хто приніс раки? Признайся.“

6. Поки мене батько питався,
А мій Яків із хижки убрався
Через тин та через городи, } 2
Наробивши батькові шкоди.

7. Не приходь же, Якове, ніч'ю,
Бо буде сторожа під піч'ю...
Мене батько й мати все лають,
А що тебе ніяк не піймають!...

М. Ревуцьке. До танців. Тонкими рисами надруковано голос з Обознівки.

57. Ой, гоп та помалу.

1. Ой, гоп та помалу!
Я пошила штани з валу,
Та пошила та й наділа,
Кажуть люде, що до діла.

С. Обознівка. Пісня до танців. Слова далі загублені.

58. Додому, додому,

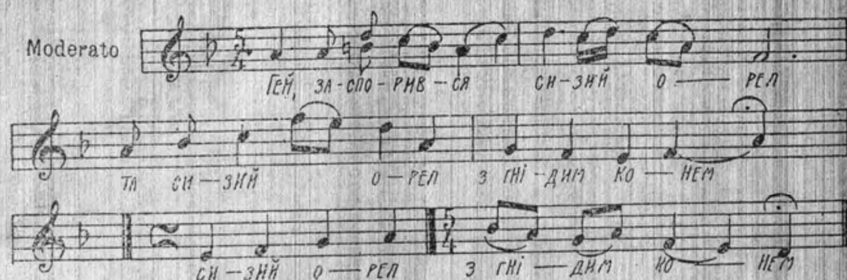

1. Додому, додому, неробо моя!
Не пила й не їла худоба твоя!..

С. Обознівка. Жартуючи, співає жінка чоловікові, викликаючи його з беседи додому. Більше слів не пригадано.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

59. Гей, заспорився сизий орел.

1. Гей, заспорився сизий орел,
   Та сизий орел з гнідим конем...
   Сизий орел з гнідим конем.

С. Обознівка. Слова загублені.

60. Ой пила пила.

1. Ой, пила—пила,
   Чіпця згубила,—
   Прийшла до-дому, } 2
   Ще й мужа била!

2. Ой, іди, мужу,
   Хата від хати
   Хата від хати } 2
   Чіпця шукати.

3. Ой, як ти підеш
   Чіпця шукати,
   А як не знайдеш,— } 2
   Не йди до хати.

4. Ой, пішов милий
   Хата від хати;
   Не найшов чіпця } 2
   І не йде до хати.

5. Ой, пішов же він
   Та до корчомки...
   „Дзінь добрий, люде! } 2
   „Дайте помочі!

6. „На мир вам буде
   „Кварта горілки,
   „Чи не найшли ви } 2
   „Чепчика з жінки?"

Голос з с. Королівки, Сквирськ. пов. Київськ. губ. Текст зведено з двох варіянтів з Поділля

Елисаветград

61. Та по тім боці Дунаю.

1. Та по тім боці Дунаю
   Та вівчарь вівці ганяє, та гей!

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

20. „Тільки ж мої чароньки,
А що чорні брівоньки, та гей!
Гей!

21. Та тільки ж моя принада,
А що сама я молода, та гей!“
Гей!...

Г. Елисаветград. Варіянти: у *Лисенка* III, 24; у *Хведоровича*, 4.

62. Ой на горі гречка.

1. Ой, на горі гречка,—сидить зайчик,
Він ніжками чебиряє...
Ой, як би ніжки мала,
То б і я так чебиряла,
Як той зайчик!

С. Обознівка, Елисав. пов. Осітняжка, Олександр. і г. Анан'єв. Херс. губ. Пісня дитяча: дівчина грається з куклою і показує, як би вона ніжками „чебиряла“. Більше слів не пригадано.

63. Псальма.

1. Ой, смерть моя, смерть мати!
Хочеш мене приняти?
Прийми ж мене з рученьками:
Зостаюсь я з діточками!

2. Плаче бідний чоловік,
Що потратив марно вік,
Бо все гульки та все гульки,
А об смерті нема думки.

С. Гола-Пристань, Дніпров. пов. Тавр. губ. Варіянт у першій сотні „Укр. піс.“, № 31.

Королівна

64. Не зазнала я в батька.

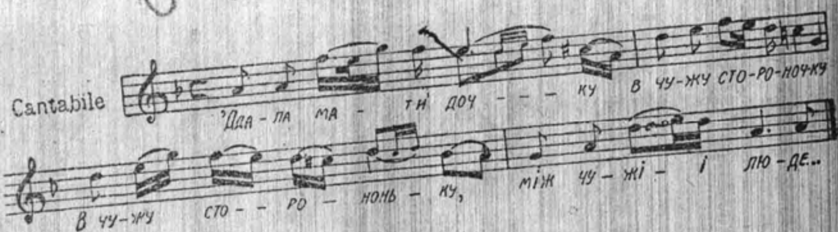
Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

1. Не зазнала я в батька
А ні щастя, ні долі;
Тільки й того, що зазнала
Та роботи доволі.

2. Не зазнала роскоші,
А зазнала я лиха:
Як не вийду я на вулицю,
То вся вулиця тиха!..

С. Королівка, Сквир. пов. Київ. губ. Слів більш не добуто.

65. 'Ддала мати дочку.

1. 'Ддала мати дочку в чужу стороночку,—
В чужу сторононьку, між чужії люде.

2. В чужу сторононьку, між чужії люде...
„Тепер тобі, дочко, худо жити буде!“.

3. — Хоч худо—не худо,—треба привикати,
Коли породила нещасною мати!

4. Мати ж моя, мати! Як будеш вмірати,
То пришли зозулю в мій садок кувати!..“

5. Зозуля кувала, а я й не чувала:
На той час у полі чуже жито жала.

6. Прийшла до-домоньку,—сусіда сказала,
Що в моїм садочку зозуля кувала!..

З рукописного збірничка *О. Хведоровича.* Записано в Одесі.

с Бобрик Ананьєв

66. Ой, чиї то воли, гей.

з рук. зб. Хведоровича

1. Ой, чиї ж то воли, гей! по горі ходили?
Ой, то ж того козаченька, що ми в-трьох любили! (2.)

2. Ой, їдна любила, гей! перстень з руки зняла,
А другая як любила, білу постіль стлала. (2.)

3. А друга любила, гей! білу постіль стлала,
А третяя як любила, та й причарувала. (2.)

4. Як приїдеш додому, гей! не кажи нікому,
Лиш сядь собі кінець стола, підіпрись рукою. (2.)

5. Як прийшов до-дому, гей! не казав нікому,
Лиш сів собі кінець стола, підіперсь рукою. (2.)

6. Й а приходить мати, гей! та й стала питати:
„Либонь тобі, мій синочку, воріжки щукати?“ (2.)

7. — Не поможе, мати, гей! воріжка руката,
Лиш поможе, моя мамцю, ристаль*) та лопата (2.)

*) Ришталь—заступ.

вар з I № 48

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

1. Не зазнала я в батька
   А ні щастя, ні долі;
   Тільки й того, що зазнала
   Та роботи доволі.

2. Не зазнала роскоші,
   А зазнала я лиха:
   Як не вийду я на вулицю,
   То вся вулиця тиха!..

С. Королівка, Сквир. пов. Київ. губ. Слів більш не добуто.

65. 'Ддала мати дочку.

1. 'Ддала мати дочку в чужу стороночку,—
   В чужу сторононьку, між чужії люде.

2. В чужу сторононьку, між чужії люде...
   „Тепер тобі, дочко, худо жити буде!“.

3. — Хоч худо—не худо,—треба привикати,
   Коли породила нещасною мати!

4. Мати ж моя, мати! Як будеш вмірати,
   То пришли зозулю в мій садок кувати!..“

5. Зозуля кувала, а я й не чувала:
   На той час у полі чуже жито жала.

6. Прийшла до-домоньку,—сусіда сказала,
   Що в моїм садочку зозуля кувала!..

З рукописного збірничка *О. Хведоровича*. Записано в Одесі.

66. Ой, чиї то воли, гей.

1. Ой, чиї ж то воли, гей! по горі ходили?
   Ой, то ж того козаченька, що ми в-трьох
   любили! (2.)

2. Ой, їдна любила, гей! перстень з руки зняла,
   А другая як любила, білу постіль стлала. (2.)

3. А друга любила, гей! білу постіль стлала,
   А третяя як любила, та й причарувала. (2.)

4. Як приїдеш додому, гей! не кажи нікому,
   Лиш сядь собі кінець стола, підіпрись рукою. (2.)

5. Як прийшов до-дому, гей! не казав нікому,
   Лиш сів собі кінець стола, підіперсь рукою. (2.)

6. Й а приходить мати, гей! та й стала питати:
   „Либонь тобі, мій синочку, воріжки щукати?“ (2.)

7. — Не поможе, мати, гей! воріжка руката,
   Лиш поможе, моя мамцю, ристаль*) та лопата (2.)

*) Ришталь—заступ.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

8. Ой, на горі ячмінь, гей! при долині жито,
Під білою березою козаченька вбито. (2.)

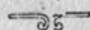
9. Ой, убито, вбито, гей! затягнуто в жито,
Чорним шовком — китайкою личенько прикрито. (2.)

10. Ой, прийшла дівчина, гей! з карими очима,
Та підняла китаєчку та й заголосила. (2.)

11. А прийшла другая, гей! та вже не такая:
Підійняла китаєчку та й поцілувала. (2.)

12. А прийшла третяя, гей! та стала казати:
„Було б тобі, вражий сину, нас трьох не кохати!“ (2.)

С. Бобрик, Анан. пов. Херс. губ. З рукописного збірничка *О. Хведоровича*. Варіянт у *Лисенка*, II, 12, III, 18; у першій сотні „Укр. п.“, 48.

67. Ой, чиї то сірі воли... (варіянт).

1. Ой, чиї то сірі воли по горі ходили?
Ой, то ж того козаченька, що ми в-трьох любили!

З того ж Бобрика. Текст такий самий, як і в попередньому варіянті. З рукописного збірничка *О. Хведоровича*.

III сотня

м. Чигирин, с. Несторівка Олександрійського повіту Херс. губ.

68. Ой, із-за гори та буйний вітер віє.

вар у Лисенка IV, 21

перший десяток для хору

1. Ой, із-за гори та буйний вітер віє.
Ой, там удівонька та пшениченьку сіє. (2.)

2. Ой, посіявши стала волочити, — у Гуляка, 21
А заволочивши, стала Бога просити: (2.) — у Нічуінського в Вечерницях (31е)

3. „Ой вроди, Боже, та пщеницю, як лаву,
„На вдовине щастя та на людськую славу!“ (2)

4. Ой, ще ж удова та додому не дійшла,
А вже кажуть люде, що пшениченька зійшла. (2.)

5. Ой, ще ж удова та на лавці не сіла,
А вже кажуть люде, що пшениця поспіла! (2.)

6. Ой, пішла вдова та пшеницю косити,—
А там перепілка та вивела діти. (2.)

7. Ой, ти, перепілко! Не літай же ти в-ночі,
Бо повиколюєш та на стебельці очі! (2.)

8. — Дітоньки ж мої! Горенько ж мені з вами,
Ой, що не маю я перепела над вами! (2.)

9. Ой, ти, наша мати! не журись бо ти нами:
Ми повиростаєм і розлетимося сами. (2.)

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

№ 70 Саврадимка..

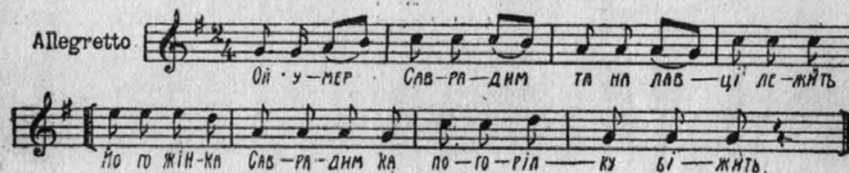
Хиба тоді затужу,
Як на лаві положу!
Хиба тоді та заплачу,
Як на лаві побачу!

15. І горілочку несе,
І музики веде...
„Тепер же я, Саврадиме,
„Не боюся тебе!".

Х. Оріховщина. До танців. Варіянт мелодії під строфою 14—15 з. Обознівки.

71. Саврадимка (варіянт).

1. Ой, умер Саврадим
Та на лавці лежить,—
Його жінка Саврадимка ⎫
По горілку біжить! ⎭ 2

2. І горілку несе,
І музиків веде:
„Тепер же я, Саврадиме,
Не боюся тебе!"

С. Королівка, Сквир. пов. Київ. губ.

72. Ой, тетеря, тетеря...

1. Ой, тетеря, тетеря!
Чи готова вечеря?

А як не готова,
То не сиди дома!

Лубенщина. Хут. Миколаєвський. Пісня робітницька.

Лубенщина, хут. Оріховщ...

73 Породила мене мати...

1. Породила мене мати
У святу неділю,

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

Дала ж мені гірку долю,—
Нічого не вдію!...

2. Десь ти мене, моя мати,
Ні в чім не купала,
Що ти мені щастя й долі
Та й не дарувала.

3. „Ой, купала, моя доню,
„В червоній калині,
„Дарувала щастя-долю,
„Як рідній дитині.

4. „Ой, як би ти, моя доню,
„Усе цеє знала:
„На гору йшла, тебе несла,
„Ще й води набрала!“

5. Було б тобі, моя мати,
Та мене не брати,
А сповити, положити
Та й не колихати!.

Лубенщина, хут. Оріховщина.

74. Ой, Боже мій милостивий!

1. Ой, Боже мій милостивий!
Що будем робити?
Світ великий, край веселий,) 2
Та нігде прожити!.)

2. Жінку маю, діток маю,
То я їх не бачу ...
Як прийдеться до серденька,) 2
То гірко заплачу!..)

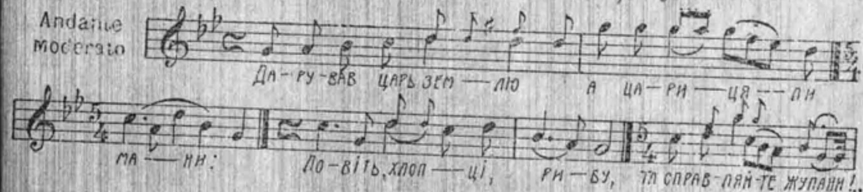
3. Ой, ви, хлопці-чорноморці!
Що будем робити?
Що багатих убивати,) 2
Вбогих нагараждати!.)

4. Один козак догадався,—
За Дунай подався:
За Дунаєм добре жити,
Хороше ходити...

Х. Оріховщина. Більше слив не пригадано. Пісня ся, мабуть, уривок з думи про руйнування Січи й про мандрівку запорожців за Дунай..

75. Дарував царь землі...

Х. Андрієвка Єлис. пов. вар у I № 51

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

92. Панове буярове.. (весільна).

1. Панове буярове! (2)
   Чи всі ви наїхали?

2. Нема з нами їдного,—(2)
   Ївана молодого!

М. Дашів, Липовецьк. пов. Київськ. губ.

93. Було літо... (весільна).

1. Було літо, було літо,
   А я зіми жду:
   Посіяла василечки
   Собі об Різдву...

2. А вже ж мої василечки
   Та й розцвіли...

А вже ж мою русу косу
Та й росплели.

М. Дашів.

94. Ой, попе, попе! (весільна).

1. Ой, попе, попе Гордію!
   Не дзвони рано в неділю,
   А задзвони раненько в суботу,—
   Перебий дівочкам роботу!.

2. Ой, попе, попе, батьку наш!
   Одчини церковцю за-для нас,—
   Звінчай Марусю в добрий час!

С. Обознівка, Елисав. пов. Херс. губ. Першу строфу співають в суботу, як „молода“ на весілля кличе, а другу в неділю, як ідуть до церкви на вінчання.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

95. Благослови, Боже! (весільна).

1. Благослови, Боже, (2)
   Й Пречиста Госпоже,
   Се гілечко звити,
   Ввесь рід звеселити!..

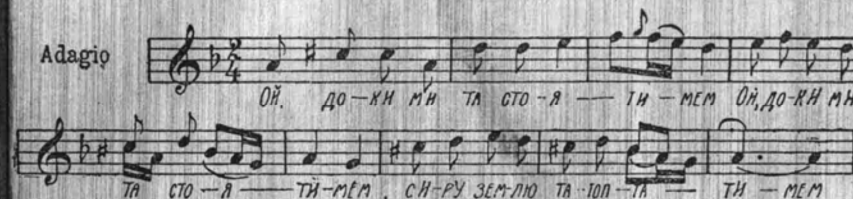
2. Обманили попа, (2)
   Як дурного хлопа:
   Дали йому п'ятак мідний,
   А він думав, що руб срібний...
   Дали йому п'ятачище,
   А він думав, що рублище!.

С. Обознівка. Першу строфу співають перед тим, як „гільце“ вити, а другу—йдучи з церкви після вінчання.

96. Ой, доки ми та стоятимем?

(Весільна).

1. Ой доки ми та стоятимем, (2)
   Сиру землю та топтатимем,
2. Червоними чобітками, (2)
   Золотими підківками?

С. Обознівка.

97. Іскинь, іскинь... (Весільна).

1. Іскинь, іскинь, бо не годиться: (2)
   Краща дівка, як молодиця!

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

Іскинь, іскинь, бо не подоба:
Не пристає очіпок до лоба!

С. Обознівка. Співають, як покривають „молоду".

98. Оце ж тобі, Марусе, за тоє... (весільна).

Allegretto

О, цеж то-бі, ма — ру — се за то — є; не пле-ти
кі — сонь — ки у-тро — є, а за-пле — ти кі — сонь — ку
в дрі-буш-ки... Вжеж то-бі не хо — ди —— ти у дру—жки!..

1. Оце ж тобі, Марусе, за тоє:
Не плети кісоньки у-троє,
А заплети кісоньку въ дрібушки...
Вже ж тобі не ходити у дружки!...

С. Обознівка. Співають після того, як покриють „молоду".

99. Ой на річці на Ордані

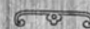
[Щедрівка].

Allegretto

Ой на річ — ці на Ор — да —— ні
там пре — чи —— ста ри —— зи ... жа —— ла

1. Ой, на річці на Ордані
Там Пречиста ризи прала,—
2. Там Пречиста ризи прала,—
Свого Сина сповивала.
3. Прилетіли три янголи,
Взяли Суса на небеса,
4. А небеса растворились,
Всі святії поклонились!..

С. Обознівка, Елисав пов. Херс. губ.

100. Та добри-вечір, пане господарю.

[Щедрівка].

Maestoso

та до-бри ве-чір, па-не гос-по-да-рю!.. Щед-рий ве-чір
до-брий ве —— чір до-брим лю-дям на ввесь ве-чір

1. Та добри-вечір, пане господарю!
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на ввесь вечір.
2. Та стеліть столи та все тесовії..
Щедрий вечір...
3. Та кладіть калачі з ярої пшениці...
Щедрий вечір...
4. Будуть у вас гості дорогії...
Щедрий вечір...

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

Третя сотня

1 Ой з-за гори високої В шу. Булатене
2 Ой з-за гори кам'яної Ровне, Єлис пов
3 Ой шила я 7 літ удовою Збур'ївка
4 Ой у полі льон зелений цурто неспрєсна —״—
5 Ой по дубі кучерявия, лист широкия не собі Збур'ївка
6 Не оливайте тіні, не вмениайте ночі —״—
7 Та сини не мої сини —״—
8 Ой вербо ти вербо кучерява —״—
9 Ой цвіт-цвіт, цвітка маленька —״— весенняя 4+3
10 Ой що не то за шум учинився — м. Ровне Єлисав. пов
11 Ходила Олена — м Ровне; х. Громуха
12 Ой нас братів п'ять — м Ровне, х. Громуха, Обознівка
13 Звідсіль горе, звідтіль друге, некрутська м Ровне
14 У неділю рано-пораненьку м. Ровне, х. Цибульки — вар. у II с., № 69
15 Зелений дубочок на яр похилився м Ровне, х Громуха, занесена з Керелівки Київськ губ
16 Ой ти мати моя — м Ровне, вар у I сотні № 58
17 Ой братченьки медовая — Ровне, Громуха, Обознівка Пісня старосвітська, дівоцька
18 Тиху вишеньку Королівка
19 Не ходи мене вечорочки — Ровне
20 Щоде, щоде вечорочка — с Тернівка Єлис. пов. З рук зб. О. Хведоровича
21 Од куріня до куріня — робітницька — м. Ровне, х. Громуха
22 Чи я в лузі не калина була с. Обознівка; вар. у Хведоровича № 92
23 Ох і зірки ти, зіронько вечірняя с Обознівка вар у Рубця, Хведоровича № 11, Кошиціньска № 11
24 Та туман яром — Обознівка
— " — " — " — Обознівка; вар у Лисенка III, № 27, Гулак № 8

---

98 Ой не тобі Марусе 5+3 Обозн.
99 Ой на річці на Ордані —״—
100 Та добри-вечір, пане господарю не виорано

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

II

25. Тихо, тихо Дунай воду несе.
26. „ „ „ „ (варіянт).
27. „ „ „ „ (варіянт).
28. Ой, давно, давно я в батька була.
29. Ой, одбила од берега.
30. Ой, що й у саду соловейко.
31. Шумлять верби в кінці греблі.
32. Та лугом іду, та коня веду.
33. Про Лимерівну.
34. Над моїми воротами.
35. Ой, ходив Іван по-над лиман.
36. Задумала мене мати.
37. Ой, ходить царенко (веснянка).
38. Приїхали три козаки.
39. Ой, гай, мати.
40. Ой, гай, мати (варіянт).
41. Ой, в неділю рано.
42. У неділю рано, рано-пораненьку.
43. Була у Галі нерідная мати (варіянт).
44. І туди гора, і відтіль гора.
45. Як до милого ходила.
46. Ой, оре Семен, оре.
47. „ „ „ „ (варіянт).
48. Чи чула ти, молода дівчино.
49. Ой, піду я полем-лугом.
50. Тече вода з-під города.
51. Ой, воли ж мої та полові!
52. Та тече річка та невеличка.
53. Тече річка невеличка (варіянт).
54. Ой, із-за гори та із-за кручі.
55. А вже чумак дочумакувався.
56. А до мене Яків приходив.
57. Ой, гоп та помалу.
58. Додому, додому.

III

59. Гей, заспорився сизий орел.
60. Ой, пила, пила.
61. Та по тім боці Дунаю.
62. Ой, на горі гречка.
63. Псальма.
64. Не зазнала я в батька.
65. Д'дала мати дочку.
66. Ой, чиї то воли, гей.
67. Ой, чиї то сірі воли (варіянт).
68. Ой, із-за гори та буйний вітер віє.
69. Чого, мила, надулась?
70. Саврадимка.
71. „ (варіянт).
72. Ой, тетеря, тетеря.
73. Породила мене мати.
74. Ой, Боже мій милостивий!
75. Дарував царь землі.
76. Чужі пани деркачі.
77. Ой, уже сонце над вербами.
78. Через наше сельце везли деревце.
79. Ой, в горòді вишня.
80. Котилася зірка.
81. Оженила синочка.
82. Ой, Боже, Боже! Що те кохання зможе.
83. Чорнушко, душко!... (веснянка).
84. Ішли дівки через двір. (веснянка).
85. При долині мак (веснянка).
86. „ „ „ (варіянт).
87. Куди їдеш, Романе? (веснянка).
88. Володарь (веснянка).
89. Зайчик (веснянка).
90. Ой, черчику та горобчику (веснянка).
91. Ой, тещенько, моя матінко (весільна).
92. Панове буярове (весільна).

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського